

LTS: Vì khuôn khổ ĐSPH có hạn nên BBT chỉ trích đăng 2/3 bài viết của K3 Trần Văn Tý, nguyên Đại Đội Trưởng 102 Cảnh Sát Dã Chiến BCH/CSQG Thừa Thiên Huế. Mong tác giả và độc giả thông cảm.

Sau ngày 27/1/1973 Hiệp định đình chiến Ba Lê vừa ký chưa ráo mực thì các đơn vị Cộng sản tiến hành các cuộc chiếm đất giành dân ngay lập tức.

Trong 9 chương 23 điều của Hiệp Định là quân đội tham chiến ai ở đâu phải giữ vị trí của mình, nhưng các đơn vị địch: từ du kích, địa phương hay chính quy của Cộng Sản đã vi phạm ngay Hiệp định bằng những cuộc lấn chiếm khắp nơi, mục đích là khi cơ quan liên hiệp quân sự bốn bên đến nơi quan sát, họ sẽ chứng minh sự hiện diện của chúng để nói rằng đó là vùng đất giải phóng thuộc sở hữu của chính phủ lâm thời của mặt trận giải phóng.

Những hoạt động như treo cờ mặt trận ở các chùa chiền, nhà thờ đạo ở hơi xa vùng kiểm soát của chính phủ VNCH đã xảy ra. Ở Huế cụ thể là ở dòng kín đường lên Long Thọ hay một vài chùa ở ngoại ô xa thành phố.

Những vụ nhỏ này cũng dễ giải quyết vì chủ trương của bọn chúng là gây hoang mang trong dân chúng, bọn chúng lên lút treo cờ rồi trốn đi nơi khác. Cơ quan an ninh phần lớn là chi khu hay cơ quan cảnh sát địa phương cho người đến quan sát và tháo gỡ.

Ở Huế ngoài những vụ treo cờ như vậy thì có hai sự kiện đáng quan tâm hơn:

Chiếm Đất Giành Dân

K3 Trần Văn Tý

Vụ thứ nhất là ngay cạnh đường Quốc Lộ qua khỏi Cầu Hai, đoạn quốc lộ chạy dọc theo biển, chỉ cần cắt ngang đoạn này là giao thông từ Huế vào Đà Nẵng và ngược lại sẽ bị chặn đứng. Đây là vị trí rất dễ lấn chiếm nên đơn vị địa phương của Cộng Sản đã cho treo cờ từ hướng tây quốc lộ 1 và cách quốc lộ 1 chưa đầy một cây số. Ý đồ của chúng là muốn cắt đứt quốc lộ một ngay sau khi hiệp định vừa ký kết chỉ một ngày.

Chi khu Phú Lộc và một Trung Đội CSDC thuộc Đại Đội 102 do tôi chỉ huy đã có mặt khi nghe tin cấp báo.

Chúng tôi bố trí lực lượng nằm trên hướng đông của đường rầy xe lửa để ngăn chặn nếu bọn chúng muốn tiến ra quốc lộ cắt đường giao thông nam bắc, tuy nhiên chúng treo cờ và giữ im lặng vì biết không thể nào tiến ra quốc lộ được. Sau cùng chúng tôi quyết định dùng đại liên bắn hạ cờ và các đơn vị địa phương đã cẩn thận vượt qua đường rầy và lục soát. Hình như chúng chỉ có vài tên du kích nên đã lẩn trốn.

Vào ngày 29/1/1973 khi BCH CSQG Thừa Thiên đang tổ chức hành quân Cảnh Sát vùng Long Thọ, một vùng ngoại ô của

Huế. Khoảng bảy giờ sáng trên hệ thống máy tôi nghe:

- Thái Sơn, Thái Sơn. Tango gọi.

Thái Sơn là danh hiệu truyền tin của tôi, Đại đội trưởng ĐĐ 102 CSDC Huế và Tango là danh hiệu của Thiếu Tá Liên Thành CHT/BCH CSQG Thừa Thiên Huế.

Chúng tôi liên lạc bằng máy PRC 25 thay vì máy Motorola FM 5 hay FM1 được trang bị cho Cảnh Sát Quốc Gia. Thực sự những loại máy này liên lạc trong một giới hạn rất ngắn và rất ồn ào và chỉ trong nội bộ của ngành cảnh sát. Khi đi hành quân hay phối hợp cùng các đơn vị quân đội thì máy này không sử dụng được, chúng tôi đã cố trang bị cho đơn vị máy PRC 25 là máy dùng phổ thông trong quân đội lúc bấy giờ, bằng cách liên lạc với cố vấn Mỹ để xin máy hay là liên lạc các sĩ quan đơn vị bạn để xin những cái máy dư của họ.

Đại đội 102 Cảnh Sát Dã Chiến Thừa Thiên Huế là một đại đội có quân số nhiều nhất trong các đại đội CSDC của ngành Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam lúc đó.

Theo điều hành căn bản của ngành cảnh sát thì mỗi Đại đội được thành lập tại mỗi tỉnh và cấp số mỗi quận sẽ có một Trung đội. Tỉnh Thừa Thiên có 10 quận nông thôn và 3 quận thị xã nên Đại đội của tôi có 13 Trung đội cộng thêm một Trung đội Trừ bị bảo vệ doanh trại, quân số đầy đủ là 584 người trong này kể cả 24 nhân viên văn phòng gồm các ban cần thiết để điều hành công việc.

Đơn vị có đến bốn xe để chuyển quân và các Trung đội trưởng đều có xe Jeep và tài xế.

Nhiệm vụ chính của CSDC là thuộc lực lượng yểm trợ để giữ gìn an ninh trật tự và tiêu diệt hạ tầng cơ sở địch mà mục tiêu là

các tổ chức chính quyền của địch tại địa phương: xã ủy, huyện ủy hay tỉnh ủy, các cơ quan hành chính: thu mua thầu thuế của dân hay là du kích địa phương.

Mỗi Trung đội CSDC tùy theo nhu cầu của Bộ chỉ huy / CSQG Tỉnh phân bổ cho các BCH/ CSQG Quận và tùy theo nhu cầu an ninh các Quận có thể phân bổ về các Cuộc Cảnh Sát ở xã. Ở đây các Trung đội CSDC có thể dùng để duy trì an ninh, tham gia các cuộc hành quân phục kích tùy theo nhu cầu của địa phương.

Đại đội trưởng lúc này chỉ có nhiệm vụ đơn đốc, thanh tra để chắc rằng các Trung đội trực thuộc làm tốt nhiệm vụ và giữ gìn kỷ luật tư cách của thuộc viên.

Khi nào vì nhu cầu an ninh của thành phố do các cuộc biểu tình, bạo loạn các Trung đội ở các quận mới được lệnh rút về Hậu cứ của đại đội và Đại đội trưởng sẽ trực tiếp chỉ huy, như các cuộc biểu tình chống Tổng thống Thiệu độc diễn hay phong trào chống tham nhũng của Linh mục Trần hữu Thanh.

Thường ngày tôi có hai tài xế, hai cận vệ và hai nhân viên chuyên lo cơm nước nơi ăn chốn ở. Toán sáu người này chia làm hai phiên, một phiên 24 giờ nên bất cứ lúc nào tôi cũng có “đệ tử”.

Hôm nay đi hành quân thì tài xế Sơn râu đang trực, Sơn đi với tôi cùng hai cận vệ là Nguyễn Hữu Cường và Lê Văn Cù.

Khi trả lời máy thì Tango lập lại:

- Thái Sơn gặp Tango ngay ở điểm tập hợp sáng nay ngay lập tức.

- Nhận rõ Tango.

Sơn râu nghe vậy và biết phải làm gì, Sơn cho xe nổ máy và tôi lên xe đi đến điểm hẹn là địa điểm xuất phát sáng nay.

Gặp Tango với khuôn mặt khá nghiêm trọng:

- Bọn nó đang cố chiếm xã Phong An để cắt quốc lộ. “Toa” gom bớt một Trung đội và mình ra đó ngay.

Thiếu tá Liên Thành hay dùng “Toa, Moa” để nói chuyện với thuộc cấp trong mọi tình huống và hoàn cảnh.

Tôi đáp:

- Nhận rõ. Tango cho tôi 10 phút.

Cuộc hành quân sáng nay là hành quân Cảnh Sát, tôi có hai Trung đội phối hợp với Quân trấn, Quân Cảnh và Cảnh Sát Sắc phục thuộc chi khu địa phương mục đích là truy tìm đào binh, trốn quân dịch và một số đối tượng hình sự nên việc rút đi một Trung đội cũng không ảnh hưởng gì nhiều.

Tôi cho lệnh Trung Đội Trưởng Trung đội Trừ bị Vũ minh Tuấn gom Trung đội lên hai chiếc xe chở quân và trực chỉ Quận Phong Điền.

Quận Phong Điền cách thành phố Huế trên 40 cây số là quận cực Bắc của thành phố Huế. Trước năm 1975 Phong Điền có 9 xã và xã Phong An và Phong Sơn là hai xã mất an ninh nhất vì xã nằm dọc theo sông Bồ có thượng nguồn từ núi A sầu ở dãy Trường Sơn, lên phía Tây là Cổ bi, Hiền sĩ thuộc xã Phong Sơn là những căn cứ của Cộng Sản có từ thời chống Pháp.

Đường quốc lộ từ Huế qua Quận Phong Điền là con đường rất nguy hiểm mặc dù Mỹ đã lập ra căn cứ Đồng Lâm (Camp Evans) nằm giữa Phong An, Phong Xuân, Phong Nguyên và thị trấn Phong Điền. Căn cứ đó Sư đoàn không kỵ số I của Hoa Kỳ trấn giữ.

Tuy vậy vào ngày 26/06/1966 một Trung đoàn Cộng quân đã phục kích độn thổ trên

khoảng cây số 30 sát quốc lộ một và tấn công đoàn xe chuyển quân của Tiểu đoàn 2 Trâu Điền TQLC đang di chuyển trên quốc lộ một từ Huế ra tăng phái cho Quảng Trị. Tiểu đoàn trưởng Thiếu tá Lê Hằng Minh đã điều động Tiểu đoàn thiện chiến của mình phản phục kích thành công vì đã nhanh trí cho quân sĩ tấp về phía đông của đường rầy xe lửa, nhưng riêng bản thân bị trúng đạn và hy sinh tại tuyến đầu và Đại đội trưởng là Nguyễn Xuân Phúc bị bắn xuyên từ trước ngực ra sau lưng và cổ vấn Mỹ là Thomas E Campbell bị thương nhẹ vì mảnh lựu đạn.

Ngày 19/5/1968 ngay tại Camp Evans, nếu lái xe trên quốc lộ một thì trại này thực sự được nhìn thấy vì chỉ cách quốc lộ chưa đầy một cây số. Với vị trí như vậy và được trấn giữ bởi Sư đoàn 1 không kỵ nhưng trại cũng bị tấn công bằng hỏa tiễn 122 ly gây thiệt hại rất lớn về vũ khí và nhân sự cho đơn vị Hoa Kỳ.

Ngoài hai cuộc tấn công này nhiều cuộc phục kích của Công quân làm áp lực trên địa bàn quận Phong Điền rất nặng.

Hôm nay không cần suy nghĩ cũng biết ý đồ của Cộng quân lần chiếm cắt đứt quốc lộ một để cô lập Huế và Quảng trị. Vị trí lần chiếm cũng dễ hiểu vì đây là khoảng bề ngang ngắn nhất rất dễ lần chiếm.

Sau nửa giờ chúng tôi đến Phong An, tôi cho dàn quân ở bên này đường rầy xe lửa và cùng hội ý với Thiếu Tá LT.

Theo tin nhận được, chúng đã kiểm soát xã Phong Sơn và đang cố đánh chiếm Phong An và từ đó vượt qua quốc lộ một.

Xã Phong An nằm sát bên bờ sông Bồ cách quốc lộ 700 m. Xã có công sự phòng thủ khá tốt và đơn vị phòng thủ gồm một số nhân sự của Phân chi khu gồm nghĩa

quân, cảnh sát sắc phục của Cuộc cảnh sát Phong An và Trung đội 30 CSDC/ĐĐ102 tăng phái cho quận Phong Điền và được quận Phong Điền tăng phái lại cho xã Phong An vì tình hình an ninh xã này căng thẳng nhất.

Trong đêm các đơn vị Cộng Sản không rõ quân số và thuộc đơn vị nào đã tấn công vào xã sau nửa đêm. Áp lực địch rất nặng nhưng nhờ công sự nên đơn vị trong xã đã không bỏ vị trí và cũng chưa có thiệt hại về nhân mạng. Cộng quân muốn vượt qua một khoảng bờ ngang rất ngắn từ bờ sông Bồ và xã khoảng 100 mét và tuôn ra quốc lộ nhưng chưa làm được do sự kháng cự từ các lô cốt hướng ra khoảng trống này và không chế không cho địch lọt qua để tuôn ra quốc lộ.

Sau khi hội ý, Thiếu tá Liên Thành ra lệnh cho tôi:

- Toa dẫn Trung Đội vào xã ngay để tiếp viện.

- Nhận rõ Tango.

Nói xong tôi cho lệnh Trung đội trưởng Tuấn cho Trung Đội theo hàng một chạy ngay vào xã, tôi cùng Cường, Cù và một nhân viên mang máy chạy giữa Trung đội.

Trụ sở xã và vị trí chiến đấu của xã Phong An chỉ cách quốc lộ khoảng 700 mét và nằm dọc theo sông Bồ, từ ngoài chạy vào chúng tôi chạy dọc theo bờ sông phía bên phải, bên trái là mé bờ sông với những bụi cây hoang rất rậm rạp.

Vào được giao thông hào của xã được đắp cao ngang cổ thì đạn của địch bắt đầu nổ, chúng tôi chỉ ngồi sụp xuống là an toàn vì chúng chỉ dùng súng cá nhân bắn thẳng. Sau khi gặp Trung đội trưởng TĐ 30 Nguyễn Thế Quang, tôi đi quan sát vị trí

phòng thủ của xã và cũng thấy khá an tâm vì có hệ thống giao thông hào che chắn.

Sáng nay vì đi hành quân Cảnh Sát nên Trung đội từ Huế ra tăng cường không ai mặc áo giáp chỉ có nón sắt nên cũng khá nguy hiểm.

Ở tại vị trí khoảng 15 phút thì Tango lại gọi:

- Thái Sơn đây Tango.

- Thái Sơn nghe.

- Toa cho năm thằng con kha khá một chút từ trong đó trở ra. Moa cho năm thằng của Moa đi vào. Phối hợp và lục soát phía bờ sông. Lúc này mình chạy thẳng vào và không lục soát bờ sông. Có thể bọn nó còn nằm yên dưới đó.

-Nhận rõ thẩm quyền.

Nói xong tôi cho lệnh Tuấn lựa năm nhân viên tương đối khá nhất và chuẩn bị sẵn sàng.

- Tango, Thái Sơn đã sẵn sàng.

Thái Sơn lệnh cho toán năm người vừa đi vừa bắn xuống các bụi rậm sát bờ sông.

- Nhận rõ thẩm quyền.

Năm CSDC từ trong chạy ra và năm đệ tử ruột của Thiếu Tá LT từ ngoài chạy vào, cả mười cây súng tác xạ xuống các bụi cây hoang rậm dọc bờ sông, vừa mới nổ chưa đầy một phút bỗng chúng tôi nghe:

-Đừng bắn, đừng bắn chúng tôi xin đầu hàng.

Cả mười tay súng ở thế thủ để đề phòng, trong giây lát bốn tên du kích mặc quần đùi trơ trụ giang tay lên trời bước ra từ các bụi rậm.

Chúng được dẫn ra ban chỉ huy hành quân lúc này có cả Chi khu và Tiểu khu. Tôi ra

ngay ban chỉ huy hành quân để nghe thăm vấn.

Thiếu Tá LT hỏi:

- Các anh thuộc đơn vị nào?
- Chúng em là giao liên địa phương.
- Nhiệm vụ các anh làm gì?
- Chúng em đã đưa các đồng chí đánh vào xã Phong An và được lệnh bám tại bờ sông để hướng dẫn qua quốc lộ.
- Sao trước đây hai mươi phút lực lượng chúng tôi di chuyển vào xã mà các anh không nổ súng?
- Dạ, thấy các ông chạy vào hùm hổ quá tôi nghĩ các ông là nhảy dù nên không dám bắn.

Nhìn bốn tên nhóc con Việt Cộng khoảng 15 hay 16 tuổi tên nào cũng ốm đói thấy cũng ái ngại, nhưng với vũ khí chết người trên tay, nếu khi chạy vào mà chúng nổ súng thì chắc là chúng tôi sẽ mất một nửa. May là chúng sợ Nhảy dù nên mình cũng hưởng phước. Nói thật ra, khi được lệnh chạy vào chỗ đang có giao tranh chúng tôi thuộc loại “điếc không sợ súng” chưa rành chiến trận, đứng ra thì chúng tôi phải làm cỏ bờ sông trên đường vào vị trí của xã mới đúng.

Thật sự bọn nhóc VC này tưởng bọn tôi là Nhảy dù cũng có lý do của nó, vì thành phố Huế là thành phố ở ngay vùng hỏa tuyến chỉ sau Quảng trị nhưng lại là thành phố đủ tất cả các sắc lính. Từ các đơn vị Tổng trừ bị như Nhảy dù, Thủy quân lục chiến đến Biệt động quân hay Biệt kích quân, các đơn vị địa phương như Sư đoàn I, Sư đoàn 3 hay các đơn vị thiết kỵ như Lữ đoàn I kỵ binh hay Thiết đoàn 17. Sư đoàn I có Đại Đội Hắc báo và Đại đội Trinh Sát 1 mà hậu cứ ở trong quận nhất của thị xã.

Bên Hải quân thì có Giang đoàn 32 Xung phong đóng bên này Đập đá thuộc quận Ba.

Nhắc lại sau khi bắt được bốn tên du kích giao liên, chúng tôi đã trở lại vị trí trong xã Phong An, chúng tôi không có tin rõ ràng là quân số địch bao nhiêu và thuộc đơn vị nào? Chúng bắn vào xã từ hướng Tây và muốn lấn chiếm ra quốc lộ nhưng chúng tôi thực sự không biết chúng ẩn núp ở đâu. Có khả năng là chúng đào các hầm ếch dưới các bụi tre rậm rạp để cố thủ.

Trời vừa sang trưa, chúng cứ bắn quấy phá và chúng tôi cũng đáp trả bằng đạn 79 vào các vị trí nghi ngờ, bỗng tôi nghe âm thanh lạ: một tiếng “cắc bụp” một nhân viên bên cạnh tôi bật ra sau như có ai xô, đạn bắn trúng ngay nón sắt của anh ta nhưng may mắn đạn không đi thẳng mà trượt một bên nón sắt, nên chỉ làm nón xoay và viên đạn không đi vào đầu.

Mọi người đều không biết đạn từ đâu đến, bỗng lại một tiếng “cắc bụp” khô gọn khác và tôi nghe tiếng ngã vật xuống của một nhân viên CSDC, tôi bò đến bên cạnh thì thấy lúc này đạn đi thẳng ngay trước nón sắt và anh nhân viên này chết ngay lập tức. Tôi lật anh ra nhìn mặt và biết tên anh này là Chế Văn Điều, một nhân viên mới vào ngành chưa được một năm.

Tôi báo tin cho Tango biết là vừa mất một đứa con và tôi nhận định là tiếng súng gây thiệt hại cho con cái của mình có âm thanh hơi khác với AK và tôi liên tưởng đến súng bắn tỉa. Quan sát các cao điểm chung quanh xã, tôi thấy về hướng Tây cách vị trí của Xã Phong An khoảng 700 mét, có một nóc nhà thờ và góc nhà thờ có cửa tổ ong ở trên nóc có một lỗ hổng, chắc chắn là bọn chúng đã leo lên đây phá một lỗ nhỏ và kê súng bắn tỉa xuống chúng tôi.

Tôi cho xạ thủ M79 bắn trực xạ ngay góc tổ ong của nhà thờ, viên đạn đầu phá vỡ góc tổ ong và hai viên sau đi thẳng vào mục tiêu. Tôi nghĩ sau khi bắn xong, tên bắn tĩa này đã rời vị trí nhưng mình cũng phải cho nó biết là mình đã phát giác vị trí của nó để nó không dám dùng vị trí đó nữa. Quả vậy sau đó mọi sự trở nên yên lặng nặng nề. Có lẽ bọn chúng đang đợi đến đêm sẽ tiếp tục tìm cách lấn chiếm.

- Thái Sơn - Tango gọi.

- Thái Sơn nghe.

- Cho thằng con anh ra quốc lộ để đưa nó về.

- Nhận rõ thẩm quyền.

Tôi cho bốn nhân viên đem xác người đội viên xấu số ra Quốc lộ và cho xe chở về Huế.

Nửa giờ sau Tango gọi tôi ra quốc lộ và hội ý.

Thiếu Tá Liên Thành cho biết sau khi thẩm vấn bốn tên cán binh và kiểm soát lại tin tình báo thì Tiểu khu cho hay đơn vị Cộng Sản đang đánh xã Phong An là đơn vị chính quy và Tiểu khu đang liên lạc với Sư đoàn I để yêu cầu tăng viện vì lực lượng Cảnh Sát không có nhiệm vụ giao tranh với lực lượng chính quy của địch. Tôi có lệnh đợi bàn giao vị trí cho quân chủ lực và rút quân. Sau khi được lệnh bàn giao, đơn vị của Sư Đoàn I đã phải nhổ từng chót của địch đến hai ngày sau mới đẩy chúng lên hướng Tây. Tồn thất cả hai bên cũng không phải là nhỏ.

Hai hôm sau tôi thay mặt Chỉ huy trưởng để viếng thăm đám tang của người nhân viên xấu số Chế Văn Điều. Anh chỉ 21 tuổi đang ở với cha mẹ già.

Gần đây trong năm vừa rồi, Tổng Hội

CSQG đã quyên từ anh em CSQG khoảng hơn 40 ngàn đô la để giúp các nhân viên Cảnh Sát bị thương hay bị hy sinh trong thời gian phục vụ, tôi đã ghi tên người lính hy sinh năm 1972 Chế Văn Điều, nhưng không truy tìm ra thân nhân của anh sau một thời gian quá dài với biết bao đổi dời.

Tháng Tám năm nay tôi về VN thăm gia đình, mỗi lần về tôi đều cố gắng tập trung anh em trong đơn vị cũ để thăm nhau và thường tôi tìm các nhà hàng ở các khu ven thành phố để chiêu đãi họ. Lần này là lần thứ tư tôi làm vậy và mỗi lần gặp nhau tôi đều lo lắng là sợ chính quyền địa phương có thể truy chụp cho mình một ý đồ nào đó khi mỗi lần gặp nhau có khoảng ba mươi người, nhưng cũng may mắn là gặp nhau khoảng bốn lần nhưng cũng không gây chú ý cho công an địa phương nên cũng an toàn trở lại Mỹ. Lần này tôi cũng nhờ anh em tìm thân nhân Chế Văn Điều để giúp đỡ nhưng không làm sao tìm được.

Qua bao nhiêu năm tù tội và hai ba lần vượt biển, hôm nay nhớ lại và viết lại về việc chiếm đất giành dân của Cộng Sản để thấy thêm một lần nữa rất rõ ràng là đừng bao giờ tin người Cộng Sản.

Đầu tiên trong thời gian chống Pháp, họ đã che dấu cái lý lịch Cộng Sản bằng cách nằm sau danh nghĩa VIỆT NAM ĐỘC LẬP ĐỒNG MINH HỘI để lôi cuốn những thành phần yêu nước chống Pháp xâm lược nhưng sau đó nhiều người đã từ bỏ Việt Minh khi thấy ra rằng sau lưng VNĐL ĐỒNG MINH HỘI là Đảng Cộng Sản trá hình.

Mặt Trận Giải Phóng sau này cũng là một bộ phận của Đảng CS, rõ ràng thế và bịp bợm thế mà nhiều quốc gia trên thế giới vẫn công nhận cái mặt trận bù nhìn này.

Vì vậy sau khi cưỡng chiếm miền nam bọn này bị đá ra rìa ngay lập tức.

Sự dối trá càng rõ ràng hơn khi phải rút quân về sau vĩ tuyến 17 theo hiệp định Geneva, Cộng sản đã gài cán bộ ở lại trong một mưu đồ quấy phá miền Nam và nếu có bầu cử hiệp thương thì lực lượng này sẽ khuyh loát bầu cử.

Sự lừa dối vi phạm trắng trợn hơn là vụ vi phạm về sự thỏa thuận hưu chiến Tết Mậu Thân. Hình như Cộng Sản luôn luôn lừa bịp và vi phạm bất cứ điều gì họ ký kết, thỏa thuận hay tuyên bố.

Vụ giành dân chiếm đất là vụ việc cụ thể đã xảy ra trên toàn quốc chứ không riêng gì ở Huế sau hiệp định Paris 1972. Cuối cùng, vụ tuyên bố đem theo đồ cá nhân cần thiết để đi học tập mười ngày lại cũng là một vụ lừa dối có bài bản do chủ trương chính sách của chính quyền Cộng Sản sau khi cưỡng chiếm miền Nam.

Có thể nói bản chất Cộng Sản là quá xấu xa. Sự lừa dối chỉ là một trong những bản chất đó.

Không may cho nhân loại nếu Cộng Sản vẫn tồn tại và nếu một ngày nào đó chế độ Cộng Sản, nhất là Trung Cộng trở thành thế lực đứng đầu thế giới thì cuộc sống của con người trên trái đất này sẽ băng hoại như thế nào?

K3 Trần Văn Tý

Thân Trai Thời Chính Chiến

Xuân này, tuổi già hơn tám bó.
Cuộc sống trời cho cũng khá nhân,
Ăn ngon, ngủ được, tâm sáng tỏ,
Gia đình, con cháu chẳng oán than.
Bạn bè dăm đứa thường lui tới,
Nhắc chuyện đời xưa, hận vẫn còn.
Tuổi trẻ ngày nào đây hứng khởi,
Dang cả đời trai cho nước non.
Học Viện dạy sinh viên kiến thức,
Tổ quốc đứng đầu với công minh,
Liêm chính nằm lòng luôn thường trực,
Hướng ta đi tới nẻo quang vinh.
Công danh, sự nghiệp đang tiến bước,
Ngờ đâu thâm họa đổ xuống đầu.
Súng gậy, hàng tan theo vận nước,
Gia đình, dân tộc tan tác đau.
Hận, nhục theo ta vào lao lý,
Tay trói, chân cùm, bụng đói meo.
Tinh thần kiên định cùng ý chí,
Một lòng chống Cộng vẫn quyết theo.
Ngày vui đoàn tụ rồi cũng tới,
Ruột thắt, lòng đau rời cố hương.
Qua Mỹ, gia đình xây đời mới,
Chấp nhận nơi này làm quê hương.
Yêu thương xin gởi qua biển rộng,
Về dân tộc tôi, đất nước tôi.
Mong một ngày, cờ vàng rợp bóng,
Hạnh phúc, Tự do Việt Nam ơi!

*Võ Đăng Ngọc
Huntington Beach, 2023.*